

Predikan 2:a sönd. i advent

2016-12-04 i Stockholm, kyrkoherde Sten Rydh

I Guds, Faderns, + Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Bön: Herre, himmelske Fader! Vi ber dig om nåd att nu rätt lyssna på vad ditt heliga ord vill säga oss. Tala till oss om lagens stränga krav och syndens allvar, men också om hur du i din kärlek har låtit din Son gå in under lagens krav i vårt ställe och så genom Hans dyrbara lidande och död har försonat alla våra synder. Kom till oss med din helige Ande och försäkra oss om frälsningens och förlåtelsens dyrbara gåva. Genom Jesus Kristus, vår herre och Frälsare. Amen.

Predikotext (3 årg. Luk. 17:20-30). Det fördolda och det uppenbarade riket.

20 Då Jesus blev tillfrågad av fariseerna om när Guds rike skulle komma, svarade han: "Guds rike kommer inte så att man kan se det med ögonen. *21* Ingen ska kunna säga: Se, här är det, eller: Där är det. Nej, Guds rike är mitt ibland er (invärtes i er)." *22* Till lärjungarna sade han: "Det ska komma en tid då ni längtar efter att få se en enda av Människosonens dagar, men ni kommer inte att få det. *23* Man ska säga till er: Se, där är han! eller: Här är han. Men gå inte dit och följ inte med. *24* För liksom blixten flamlar till och lyser från himlens ena ände till den andra, så ska Människosonen vara på sin dag. *25* Men först måste han lida mycket och bli förkastad av det här släktet. *26* Så som det var på Noas tid, så ska det vara under Människosonens dagar. *27* Folk åt och drack, gifte sig och blev bortgifta, ända till den dag då Noa gick in i arken. Då kom floden och gjorde slut på dem alla. *28* På samma sätt var det på Lots tid : de åt och drack, köpte och sålde, planterade och byggde, *29* men den dag då Lot lämnade Sodom regnade eld och svavel från himlen och gjorde slut på dem alla. *30* På samma sätt ska det bli den dag då Människosonen uppenbarar sig.

Dagens predikotext handlar om Guds rike och Kristi återkomst och jag sammanfattar predikan i tre delar:

1. Guds rike är osynligt.
2. Kristi återkomst är synlig.
3. Det vi här trodde får vi där se.

1. Guds rike är osynligt.

Jesus säger: "Guds rike kommer inte så att man kan se det med ögonen. Ingen ska kunna säga: Se, här är det, eller: Där är det. Nej, Guds rike är mitt ibland er (invärtes i er)" (v. 20-21).

Översättningen "mitt ibland er" är olycklig. Jesus säger att Guds rike inte kan ses med ögonen. Det är osynligt. Det är inte som ett jordiskt rike, som är av denna världen, utan ett osynligt, evigt rike, som kommer till oss genom tron och som är inuti oss, inom oss, invärtes i oss. Guds rike kommer inte så att man kan se det med ögonen. Nej det är invärtes i er, inom er, inuti er. Det är osynligt men ändå en levande verklighet.

Hur är det möjligt? Bibeln lär oss ju, att vi är syndare, som är förtappade:

Mot dig, just mot dig, har jag syndat och gjort det som är ont i dina ögon. Därför har du rätt när du talar, du är ren när du dömer. Ja, med skuld är jag född och med synd blev jag till i min moders liv (Ps. 51:6-7).

Synden finns hos varje människa redan när vi blir till i moderlivet, som David här bekänner. *”Med synd blev jag till i min moders liv”*. Synden skiljer oss definitivt från Gud. Med våra egna ansträngningar kan vi inte leva så att Gud tar emot oss i sitt rike.

Bibelns svar på detta är att Gud har sänt sin Son. Förra söndagen, första advent, talade texterna om att Kristus kommer till sin kyrka. Han led och dog för alla våra synder, och genom ordet och sakramenten kommer han till oss med sin förlåtelse. Därför skriver David i samma psalm:

Gud, var mig nådig efter din godhet, utplåna mina överträdelser efter din stora barmhärtighet. Tvätta mig ren från min skuld, rena mig från min synd (Ps. 51:3-4). Rena mig med isop så att jag blir ren, tvätta mig så att jag blir vitare än snö (v. 9). Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta och ge mig på nytt en frimodig ande (v. 12).

Detta sker när en människa kommer till tro. Dopets nåd är det bad som tvättar oss rena från synden i kraft av Jesu död och uppståndelse. När vi tror på Guds löfte om syndernas förlåtelse renar han våra hjärtan och ger oss sin helige Ande. Då kommer Guds rike att bo och vara invärtes i varje sann kristen. Den sanna kyrkan är därför inte ett jordiskt, utvärtes rike, som alla denna världens riken, utan det finns i alla trogna, kristna hjärtan. Där är Kristi sanna kyrka.

Men den som inte tror på Kristus har ingen del i honom. I alla otroende hjärtan regerar fortfarande djävulen. Dessa människor kan vara ärliga och skötsamma, vänliga och omtänksamma. De kan till och med vara sådana som ofta går i kyrkan och har ett sken av fromhet och andlighet. Men Kristus bor inte i deras hjärtan. Så kan djävulen ha makten även hos många till synes fromma och goda människor. Men de förtröstar inte av hjärtat på Gud och hans ord. De sätter sig själva främst och har inte förstått hur djupt och förskräckligt syndafördärvet är.

Djävulen har hela världen i sin makt. Den öppet ogudaktiga världen rasar mot Kristus och hans sanna kyrka. Djävulen åstadkommer krig och förstörelse, fiendskap, mord, äktenskapsbrott och allt elände som finns på jorden. Men han förvandlar sig också till en ljusets ängel så att han uppenbarar sig i den falska kyrkans namn. Han låtsas då vara from och klär sig i biblisk, kristen dräkt. Han är en varg i fårakläder. Men bakom fromheten finns hans rätta natur. Han blandar in falska läror i det kristna budskapet så att de kristna skall bli förvillade och lockas bort från den sanna tron.

Ett av hans knep är att låta Guds rike framstå som ett jordiskt rike. Han lär att kyrkan egentligen inte är osynlig, utan att dess rätta form är att framstå som ett jordiskt rike. Så lockar han med jordisk makt och framgång. Han lär att kyrkan snart skall visa sig som ett jordiskt tusenårsrike, där Jesus kommer synligt och regerar i Jerusalem. Han beskriver det andliga riket som ett rike där massor av människor samlas till stora och märkliga upplevelser, helbrägdagörelser, tecken och under. Om den sanna kyrkan säger han: Detta kan inte vara Kristi rätta kyrka. Se hur få de är! Se hur splittrade de är när de envist håller fast vid kravet på en enda lära, en enda sanning! Nej, det är i den stora världsomfattande ekumeniska kyrkan Kristus visar sig. Där förenas alla i en stor, jordisk organisation. Där är alla ett, så att världen skall tro. Så förvränger djävulen läran om den sanna, osynliga kyrkan.

Men Jesus säger:

*”Var inte rädd, du lilla hjord, för er Far har beslutat att ge er riket.” (Luk. 12:32).
”Mitt rike är inte av den här världen. Hade mitt rike varit av den här världen, skulle mina tjänare ha kämpat för att jag inte skulle utlämnas åt judarna. Men nu är mitt rike inte av den här världen.” (Matt. 18:36).*

2. Kristi återkomst är synlig.

22 Till lärjungarna sade Jesus: "Det ska komma en tid då ni längtar efter att få se en enda av Människosonens dagar, men ni kommer inte att få det. 23 Man ska säga till er: Se, där är han! eller: Här är han. Men gå inte dit och följ inte med. 24 För liksom blixten flammar till och lyser från himlens ena ände till den andra, så ska Människosonen vara på sin dag.

Påvedömet och den ekumeniska rörelsen tror att Människosonen kommer genom deras jordiska organisationer. Påven gör anspråk på att vara den synlige ledaren för hela kyrkan, som har rätt att ställa sig över Bibeln och från sin kateder tala om vad som är sant. Och han får miljoner fromma människor med sig. Och de andra kyrkorna längtar efter att få förenas med påven i den stora världskyrkan. Då skall ju världen tro - så misstolkar man Joh. 17:21.

Där säger Jesus: *Jag ber att de alla ska vara ett, och att de ska vara i oss liksom du, Far, är i mig och jag i dig. Då ska världen tro att du har sänt mig.* Men Jesus talar inte om en yttre, jordisk enhet kring påven och den världsvida ekumeniska kyrkan, där man inte själva längre vet vad man ska tro. Nej, Jesus talar om den enhet som finns mellan Fadern och Sonen och den helige Ande, Guds eviga osynliga enhet. När vi tror på Gud får vi del av denna enhet så att Gud själv tar sin boning inom oss. Om detta ber Jesus sin Fader, och denna bön hörde Fadern omedelbart. Så har den sanna, kristna enheten funnits i alla tider där människor kommit till tro på Kristus. Men det är en osynlig enhet, som aldrig blir synlig i denna världen.

Men Kristi återkomst är något helt annat. Människor längtar efter den på ett felaktigt sätt och drömmer om fred och ett jordiskt lyckorike. Men det skall inte ske, säger Jesus:

Det ska komma en tid då ni längtar efter att få se en enda av Människosonens dagar, men ni kommer inte att få det (v. 22).

De många svärmiska rörelserna pekar på stora väckelsekampanjer med tusentals, kanske hundratusentals människor. Där måste ju Kristus vara eftersom det händer så mycket! Men budskapet är nästan alltid, att det är vi människor som kan avgöra oss för Gud. Det är vi som skall fatta ett beslut, och då kommer Gud till oss. Hand i hand med dessa världsvida kampanjer går läran att tusenårsriket snart är här och att Kristus då skall upprätta ett jordiskt rike med centrum i nuvarande Israel. Man har alla möjliga spekulationer om att templet skall byggas upp och att det från Jerusalem skall utgå en mäktig väckelse. Allt detta är bara en variant på den påviska och ekumeniska läran om ett synligt gudsrrike. Men Jesus säger:

Man ska säga till er: Se, där är han! eller: Här är han. Men gå inte dit och följ inte med. (v. 24).

Vi människor rycks så gärna med av olika andliga budskap, där människans egna krafter och möjligheter finns med. Vi vill också så gärna ha ett budskap, där vi kan se hur Guds rike påtagligt växer och blir stort och mäktigt. Men Jesus varnar om och om igen för sådana tankar. Han lär oss att Guds rike i denna världen är fördolt och att kyrkan och de kristna ständigt kommer att vara föraktade av världen och den falska kyrkan. Därför är kyrkan en trosartikel. Liksom vi tror på Kristus tror vi på kyrkan, som är Kristi osynliga kropp.

Men när Kristus kommer tillbaka - och det gör han snart - skall det ske på ett helt annat sätt än vad människor föreställer sig. Då kommer han oväntat, plötsligt, och då är den yttersta domen ett slutgiltigt, oåterkallerligt faktum. Jesus säger i vår text:

För liksom blixten flammar till och lyser från himlens ena ände till den andra, så ska Människosonen vara på sin dag (v. 24).

En åskblixtn kommer plötsligt och lyser upp hela himmelen. Så kommer Jesus tillbaka till jorden plötsligt och synligt för alla människor. Vi förstår inte hur det skall kunna gå till, men Bibeln säger klart och tydligt att alla människor kommer att församlas inför honom. Alla döda i alla tider kommer att vakna upp, trots att deras kroppar för länge sedan är nedbrutna och kanske helt förstörda. Men Gud har denna oerhörda makt. Han skall hämta alla människor tillbaka så att de levande skall stå där inför Människosonen.

Och alla folk ska samlas inför honom (Matt. 25:32). Det kommer en tid när alla som ligger i gravarna ska höra hans röst och komma ut (Joh. 5:28f). Den yttersta domens dag är då plötsligt inne, och ingen tid finns längre för omvändelse. Alla människor skils då åt i två grupper. De som trott på Kristus ställs på hans högra sida och får ingå i härligheten, medan de övriga måste gå in i förtappelsen. Det blir precis som på Noas tid, då Gud räddade Noa och hans lilla familj eftersom de trott på Guds löfte, men lät den ogudaktiga världen förgås. Jesus säger i vår text:

Så som det var på Noas tid, så ska det vara under Människosonens dagar. Folk åt och drack, gifte sig och blev bortgifta, ända till den dag då Noa gick in i arken. Då kom floden och gjorde slut på dem alla (v. 26-27).

På samma sätt var det på Lots tid : de åt och drack, köpte och sålde, planterade och byggde, men den dag då Lot lämnade Sodom regnade eld och svavel från himlen och gjorde slut på dem alla (v. 28-2).

Världen kommer alltså *inte* att gå under på grund av miljöförstöring. Människor äter och dricker som vanligt, gifter sig och bildar familjer. Man köper och säljer, planterar och bygger. Vår tids domedagsprofeter tror att miljöhotet är vår tids största fara, men så är det inte alls. De varnar för alldeles fel saker även om vi självklart skall vara rädda om vår miljö. Men den verkligt stora faran är att vi mitt i vårt vanliga liv inte alls är beredda på vad som komma skall. Plötsligt är denna tiden slut, och Människosonen kommer som en blixtn. Alla skall se honom när han kommer tillbaka. Och så är domens dag inne, mitt under vårt vanliga, dagliga liv. Det är *den yttersta domen*, inte miljöhotet som ”gör slut på dem alla” Jesus säger:

Då skola två män vara tillsammans ute på marken; en skall bliva upptagen, och en skall lämnas kvar. Två kvinnor skola mala på samma kvarn; en skall bliva upptagen och en skall lämnas kvar (Matt. 24:40f).

Detta ställe talar inte om något osynligt upptagande, då plötsligt alla troende människor försvinner från jorden, och de övriga undrar vart de tog vägen. Nej, det syftar på att vid Kristi återkomst kommer alla människor att arbeta som vanligt. Då sker Kristi återkomst plötsligt, oväntat. Av två som arbetar tillsammans blir den ene upptagen till Kristi högra sida och får ingå i himmelen, därför att han eller hon har trott på Guds ord och löfte. Den andre lämnas kvar, inte här på jorden utan i den eviga fördömsen därför att han eller hon inte lyssnade på ordet och trodde på Kristus.

Många sekter har här med hjälp av spekulationer utformat vad man brukar kalla läran om tusenårsriket (kiliasm, millennialism). Man lär då vanligen att Kristus skall komma tillbaka *två gånger*. Först kommer han för att hämta sin brud, vilket är det osynliga uppryckandet (rapture) då den ene blir upptagen medan den andre lämnas kvar. Bland alla dem som då blir kvar sker så småningom en väckelse, vilken leder fram till ett jordiskt tusenårsrike. Denna lära grundas på en rad felaktiga tolkningar av Uppenbarelseboken. Så blir det efter Kristi första återkomst en ny möjlighet till frälsning. Efter de tusen åren på jorden kommer Kristus – enligt denna villolära – tillbaka för andra gången och då först sker den yttersta domen. Denna lära invaggar människor på ett obibliskt sätt i en falsk

säkerhet. Även om Kristus snart kommer tillbaka finns det ju en andra möjlighet till omvändelse... Kiliansmen har många varianter, men alla har det gemensamt att de inte vill nöja sig med Bibelns enkla och tydliga lära om att Kristus endast kommer tillbaka *en gång* och då till domen. Enligt kiliansmen förflyttas tyngdpunkten i läran om kyrkan från Kristi osynliga rike med ordet och sakramenten i centrum, till en jordisk lära om kyrkan, där tecken och under, profetior om vår tid och märkliga händelser i Israel och inom den nutida politiken står i centrum. Men Bibeln säger:

Så blev Kristus offrad en gång för att bära mångas synder. Och han ska träda fram en andra gång, inte för att bära synd utan för att frälsa dem som väntar på honom (Hebr. 9:28).

Kristus kommer tillbaka en enda gång och det skall ske snart. Första gången lät han sig födas i Betlehem för att sedan gå till Golgata. Efter att ha fullbordat sitt verk för han upp till himmelen. Hela grunden för vår frälsningen ligger då i detta, som Jesus nämner i vår text:

Men först måste han (Människosonen) lida mycket och bli förkastad av det här släktet (v. 25).

Kristi död för hela världens synd måste vara centrum i kyrkans budskap i alla tider. Han blev övergiven för våra synders skull. Han blev förkastad och korsfäst för att vi skulle få förlåtelse. Därför har han också uppstått och förkunnar därmed sin seger. Djävulen är avväpnad och kan inte längre skada den som förtröstar på Kristus. Så skall evangelium förkunnas i hela världen intill Kristi återkomst. Kyrkans budskap får inte förfuskas och komma att reduceras till våra förhoppningar om jordisk framgång och lycka. Därför säger vi för det tredje:

3. Det vi här trodde får vi där se.

De människor som i detta livet har trott på Kristi död och uppståndelse får efter Kristi återkomst se allt det som de har trott på. Liksom Noa och hans familj efter syndafloden fick gå ut ur arken till ett nytt liv får de kristna som blivit räddade genom dopets flod gå ut ur den osynliga kyrkans ark och in i den triumferande kyrkan i himmelen. Bibeln beskriver denna underbara värld som ”*nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor*” (2 Petr. 3:13).

Vi kan aldrig förstå hur denna himmelska värld kommer att vara, men vi får tro vad Guds ord säger. Bibeln använder en mängd bilder för att vi skall förstå att det är en underbar värld, där våra kroppar och själar är helt befriade från synd och där alla prisar och lovar Gud. Den himmelska härligheten går långt, långt utöver vad vi kan tänka eller föreställa oss. Men så sant som Kristus har dött och uppstått så är det visst och säkert att de som här trott på Honom också i evighet skall få leva tillsammans med Honom i evighet.

Amen.

Bön. O Herre Gud, himmelske Fader, som låtit din Son komma i världen att upprätta ditt herravälde. Vi tackar dig att du i honom utkorat oss till dina barn, och kallat oss att tjäna honom och hans rike på jorden. Vi ber dig: Förläna oss nåd att vandra såsom rikets barn. Behåll oss i ditt ord och i en rätt tro, så att våra hjärtan icke förtyngas av denna tidens omsorger. Hjälps oss att bedja och vaka, att vi omsider, vid din Sons tillkommelse, med alla kristtrogn, får del i den himmelska glädjen. Amen.

* * *

Tiden 2-4 advent är en tid av bot och besinning inför evighetens allvar. Vi sjunger därför litanian och har den lila liturgiska färgen. Katekesundervisning (tredje budet).

Psalmer: 42, 178, 47, 155, 579, 196, 200, 188 och 300.